

ΧΑΡΤΗΣ ΜΠΑΧΤΣΕΛΙ

Γιώργος Πουκαμισάς
Πρέσβυς ε.τ.

Και είδαμε προχθές Σάββατο, 9 Ιουλίου, τον κυβερνητικό εταίρο του Προέδρου Ερδογάν, τον αρχηγό του ακροδεξιού/φασιστικού κόμματος Εθνικιστικής Δράσεως(ΜΗΡ) Ντεβλέτ Μπαχτσελί, να παρουσιάζει μεγαλεπήβολο χάρτη της ερυθροτουρκουάζ πατρίδας του, όπου ονειροφαντάζεται το σύνολο των ελληνικών νήσων στο ανατολικό Αιγαίο και την Κρήτη να ανήκουν στο νεοοθωμανικό σουλτανάτο. Πρόκειται για την απόλυτη σύγκραση του ισλαμογενούς και νεοκεμαλικού τουρκικού εθνικισμού, εύγλωττα δοσμένη σε ένα χάρτη.

Τι σημαίνουν αυτά και τι κάνουμε εμείς, όχι ως αντίδραση αλλά ως δράση;

Πρώτη σκέψη: η φύση δεν ανέχεται κενά. Η παρατεινόμενη απραξία (όχι αβουλία) της ελληνικής κυβέρνησης παράγει αποτελέσματα. Τα αντίθετα των προσδοκωμένων. Οι κινήσεις μας, από το έτος 2020, με κορυφαία την υπογραφή της ελληνο-αιγυπτιακής συμφωνίας μερικής οριοθέτησεως υφαλοκρηπίδας/ΑΟΖ στις 06 Αυγούστου 2020, δεν εκλαμβάνονται ως εκφράσεις πραγματισμού, καλής πίστεως και ετοιμότητας επιτεύξεως βιώσιμων και επωφελών συμβιβασμών, αλλά ως εκδηλώσεις αδυναμίας.

Η Τουρκία προχωρεί, όσο εμείς κραδαίνουμε την βίβλο του Διεθνούς Δικαίου, περιλαμβανομένων των Διεθνών Συνθηκών (UNCLOS), χωρίς να προβαίνουμε σε έμπρακτη ενάσκησή τους, προφανώς χωρίς να αγνοούμε δικαιώματα των γειτόνων μας δυτικά, νότια και ανατολικά των θαλασσών μας. Η Τουρκία βλέπει ότι δεν έχουμε καν προχωρήσει στο κλείσιμο των κόλπων μας και την χάραξη ευθειών γραμμών βάσης, όπου αυτό είναι γεωγραφικώς δέον. Η Τουρκία έχει καταγράψει ότι αναγγείλαμε την επέκταση των χ.υ. μας γύρω από την Κρήτη, χωρίς να την υλοποιήσουμε. Η Τουρκία γνωρίζει ότι με ασθενικό τρόπο δηλώσαμε την πρόθεσή μας να αξιοποιήσουμε τους υποθαλασσίους υδρογονάνθρακες νοτιοδυτικά της Κρήτης και στην συνέχεια αδρανήσαμε. Η Τουρκία δεν εκτιμά τις -περιπτώς- δηλώσεις του ΠΘ περί της «κουρδικής τρομοκρατίας».

Η Τουρκία, λοιπόν, προχωρεί, όταν θεωρεί ότι έχει απέναντί της μία ασθενική πολιτεία η οποία εκπέμπει σινιάλα υποχωρητικότητας, συνδυασμένα ενίοτε με φωνήματα αντί τουρκικού ζήλου. Οι απέναντι μας διαβάζουν, όπως βεβαίως τους διαβάζουμε κι εμείς.

Δεύτερη σκέψη: η Τουρκία, σήμερα διά του Μπαχτσελί, μας λέγει καθαρά ότι μας περιορίζει στον θαλάσσιο και νησιωτικό χώρο που μας έταξαν οι συνθήκες και τα πρωτόκολλα του Λονδίνου, 1831/1832, οι διεθνείς δηλαδή βάσεις ιδρύσεως του κράτους μας. Προχωράει ακόμη πιά πέρα: αφήνει εκτός των ορέξεών της την Θάσο, με αφορμή τους πόρους της οποίας ξεκίνησε το 1973/74 η τουρκική διεκδίκηση για την υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου.

Όστε είναι απαραίτητο, να καταγγέλλονται οι αναιδείς αυτές κινήσεις της Τουρκίας - χωρίς να αρκούμεθα στην διά της τουρκικής εσωτερικής πολιτικής ερμηνεία τους - αλλά αυτό είναι απολύτως ανεπαρκές. Η Ελλάδα οφείλει να προχωρήσει στην επέκταση των χ.υ. της και την ανακήρυξη αποκλειστικής οικονομικής ζώνης(Α.Ο.Ζ.). Να ξεκαθαρίσει επίσης ότι μία χώρα η οποία διατηρεί στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής στην Κύπρο, την Συρία και το Ιράκ, δεν έχει το παραμικρό δικαίωμα λόγου για την διατήρηση ενόπλου ισχύος της Ελλάδος εντός της ίδιας αυτής επικρατείας.

Η Ελλάδα, πέραν της Ουκρανίας, οφείλει να διατηρεί σταθερά στραμμένο το βλέμμα της στην Λιβύη, από το υπό τουρκική επιρροή τμήμα της οποίας δύνανται να προέλθουν απειλές κατά της Κρήτης και άλλων θέσεων της επικρατείας μας. Ο χάρτης του κηπουρού Μπαχτσελί δεν είναι άσχετος με τα της Λιβύης.

Τέλος, η Ελλάδα, φρονίμως ποιούσα, ενώ δεν στρέφεται σε αποσταθεροποιητική του εσωτερικού μετώπου εκλογολογία, να κήδετα της αμυντικής ανθεκτικότητας της Κύπρου και να προσέχει ως κόρην οφθαλμού την στρατηγική σχέση της με την Αίγυπτο και το Ισραήλ.

*Βόρειος Ευβοϊκός,
Δευτέρα, 11 Ιουλίου 2022*